

Nr 3.

Av herr **Lindley**, *angående lagstiftning om beredande av härbergen för vissa hamm- och stuveriarbetare.*

Från och med innevarande års ingång skola de av riksdagen år 1919 antagna lagarna om beredande av härbergen för skogs- och flottningsarbetare träda i kraft. Härigenom blir ett socialt missförhållande någorlunda tillfredsställande ordnat. Det återstår dock ännu en grupp, som har samma rätt till statsmaktens omvårdnad nämligen stuveriarbetarna, vid de tillfällen då de bliva beordrade att utföra loss- och lastningsarbeten så långt från hemorten, att hemtransport på kvällarna är omöjlig.

Erkännas måste, att förhållandena blivit betydligt bättre under de senare 10 à 15 åren. Före denna tid voro förhållandena rena skandalen. Fartygen togo som oftast stuvaregång med sig från Södra Norrland upp till de övre distrikten. Arbetarna hade då att medtaga proviant och bylten, med vilka de redde sig nattläger i lastrummen eller varhelst det fanns möjlighet att vinna skydd mot väder och vind. Såsom en betydande post i proviantskaffningen ingick därvid starkvarorna, vilhet då fick tjänstgöra som värmecentral. Efter att detta kringflackande genom organisationens mellankomst hade avskaffats, blevo förhållandena betydligt förbättrade, men likväl hände det ju ofta, att arbetarna inom en del mera vidsträckt distrikt måste medfölja fartygen och stanna ombord tills de blevo lastade. På några orter fanns visserligen möjlighet för stuveriarbetarna att skaffa sig tak över huvudet i land, men oftast kunde sådan tillfällig bostad icke uppbringas, då befolkningen högst ogärna ville upplåta sina bostäder åt för dem obekanta personer. Genom facklig påtryckning har det slutligen gått därhän, att hemförskaffning har kunnat genomdrivas, där avstånden icke varit alltför stora, och vid en del sågverk har man till nedbringande

av därmed sammanhängande stora transportkostnader även upprättat härbergen. Inom några distrikt har denna bostadsfråga numera blivit någorlunda tillfredsställande ordnad genom kollektiva åtgärder, vidtagna av stuveribolag och sågverksägare gemensamt. Det återstår likväl en hel del missförhållanden på detta område, som behöver regleras och som endast tillfredsställande kan ordnas genom en lagstiftning i likhet med vad som åtgjorts beträffande lagen angående beredande av härberge åt arbetare vid skogsavverkning och kolning samt lagen om skyldighet i vissa fall att vid flottled anordna härbärgen åt flottningsarbetarna.

Det vore här en enkel sak att med ledning av dessa två antagna lagar uppdraga en lämplig lagtext, men då det är mest antagligt att riksdagen icke utan vidare granskning om behovet av dylik lagstiftning, vill vara med om dess omedelbara fastställande, vill undertecknad inskränka sig till att hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes företaga utredning angående behovet av en lagstiftning rörande beredande av härbärgen för hamn- och stuveriarbetare, som vid arbete å avlägset belägna sågverk och lasttageplatser icke vid arbetstidens slut kunna hemförskaffas till bostadsorten.

Stockholm den 12 januari 1921.

Charles Lindley.